

**ЗАКОНСКА ПРЕТПОСТАВКА О ПОРЕКЛУ ИМОВИНЕ
КОЈА СЕ ПРИВРЕМЕНО ОДУЗИМА**

(Члан 21. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела)

Претпоставка о криминалном пореклу имовине која је предмет одузимања проистиче из чињенице да се против окривљеног води поступак због кривичног дела из члана 2. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, а коју претпоставку окривљени може да побија, при чему је без значаја околност када је имовина стечена.

Из образложења:

Првостепени суд је учинио повреду закона у корист окривљеног, конкретно одредбе члана 21. у вези са чланом 3. тачка 2. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела („Службени гласник РС“ број 97/08) – у даљем тексту Закона, заузимањем погрешног правног става о утицају појединих околности конкретног кривичног дела на закључивање о постојању основане сумње да имовина окривљеног проистиче из кривичног дела, односно узимањем за релевантну околност у свом решењу, да је имовина окривљеног стечена пре периода означеног у оптужном акту као време извршења кривичног дела за које тече поступак, па стога не може бити предмет привременог одузимања.

Другостепени суд прихватио је као правилне оцене и ставове из првостепеног решења, па је и овим решењем повређен закон у корист окривљеног (напред поменуте одредбе Закона).

Наиме, према одредби члана 21. Закона, захтев јавног тужиоца за привремено одузимање имовине садржи између осталог околности из којих произилази основана сумња да имовина проистиче из кривичног дела. Одредбом члана 3. тачка 2. истог Закона прописано је шта се сматра имовином проистеклом из кривичног дела, односно да је то имовина окривљеног, сведока сарадника или оставиоца која је у очигледној несразмери са његовим законитим приходима. Окривљеним се у смислу члана 3. тачка 3. истог Закона

сматра осумњичени, лице против кога је кривични поступак покренут (или осуђени) за кривично дело из члана 2. истог Закона.

Дакле, криминално порекло наведене имовине јесте законска претпоставка коју окривљени може да побија и да доказује да је имовину законито стекао, па је стога без значаја околност да ли је стечена у време или пре извршења кривичног дела за које тече кривични поступак.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је уважио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и утврдио да је првостепеним и другостепеним решењем учињена повреда одредаба члана 21. у вези са чланом 3. тачка 2. поменутог Закона и да је тиме повређен закон у корист окривљеног не дирајући у правноснажне одлуке против којих је захтев подигнут (члан 425. став 1. и 2 ЗКП).

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда, Кзз 12/11 од 23. марта 2011.године)